

клетки на съпровождащия паренхим, които образуват следващия ред клетки, обкръжаващи смолния канал (фиг. 41). Те имат тънки целулозни стени и понякога в тях може да се види овално или кръгло ядро. В тези клетки се съхраняват резервни вещества, от които впоследствие се синтезират смолистите вещества. Диаметърът на смолния канал, независимо че се променя през живота на растението е приблизително равен на сечението на четири трахеида.

Микроскопът се връща на малко увеличение и се установява, че повечето от вертикалните смолни канали се допират до сърцевинни лъчи, в някои от които преминават и хоризонтални смолни канали. Това съединяване на вертикални и хоризонтални смолни канали образува единна смолоносна система на дървото.

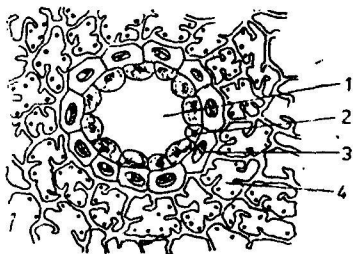
Рисува се на голямо увеличение един вертикален смолен канал. Освен това с окуляр-микрометър се измерват диаметрите на няколко смолни канала.

Смолни канали в лист на бял бор (*Pinus sylvestris* L.)

Листът на белия бор се включва между двете половинки бъзова сърцевина, с ножче се правят тънки напречни прерези и с два-три от тях се приготвя временен препарат. При слабо увеличение се вижда, че

сред асимилационната тъкан се намират кръгли празнини, оградени от едри заоблени клетки – смолни канали. Избира се един от тях и се разглежда при голямо увеличение. Празнината е подплатена от живи клетки, съдържащи цитоплазма и ядро. Отвън каналът е заграден с един ред по-едри многоъгълни клетки с тесен лумен и силно наддебелени стени – склеренхимни клетки, които образуват защитна обвивка, предпазваща го от деформиране (фиг. 42).

Рисува се смолен канал при голямо увеличение.

Фиг. 42. Смолен канал в лист на бял бор (*Pinus sylvestris* L.): 1 – празнина на канала; 2 – жлезиста клетка; 3 – механична тъкан; 4 – асимилационна тъкан